

for at de ikke skulle falde trykkende, og at alle Foranstaltninger maae være frufne saa betimeligt, at man kan overkomme de dermed sammenhængende Vanskeligheder. Jeg for mit Vedkommende skal stemme for Lovudkastet, skjøndt jeg skal indrømme, at der maaskee kunde være naaet noget Andet og Bedre, men efter den Wei, vi ere komne ind paa, og den Stilling, vi ere i, forekommer det mig hensigtsmæssigt at vedtage det i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg skal endnu føie en Ting til, nemlig, at det er mit Ønske, ved enhver Leilighed, hvor Bevist kan gives, at vise, at dette Thing er imødekommende og paa rede Haand til at slutte sig til det andet Thing, naar dettes Forlangende er saaledes, at det paa nogen Maade kan gaae an, for at det kan være klart og viterligt for Alle, at Folkethinget ikke har nogen smaalig Halsstarrighed til at prøve paa at give sig større Betydning end den, der ligger i Tingenes Natur, og ikke vil give sig Skin af en overvattets Visdom, som ikke kan finde sig i at opgive Noget imod Andres Ønsker.

Ordføreren: Ja, det er en stærk Bebreidelse til Mindretallet, der nu kom fra den ærede Rigsdagsmand, men jeg skal imidlertid aldeles roligt tage imod den, forsaavidt den finder Anvendelse paa mig; jeg troer imidlertid ikke, at den ærede Rigsdagsmand vil kunne sige, naar han roligt vil overveie sine Ord, at de ere vel anvendte paa mig (Tscherning; Jeg har ikke talt det Mindste om det ærede Medlem). Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han vilde tage Loven som den var, men efterhaanden, som han kom videre, blev dette til en Lovtale over Lovforslaget, som det foreligger, ja endog tilsidst til en entusiastisk Lovtale. Den ærede Rigsdagsmand kom til sin Slutning deels ved at lægge Mindretallet en Paastand i Munden, som slet ikke er udtalt, og deels ved at gaae ud fra, hvad vi kunne vente i den kommende Tid og anvende dette paa Lovforslaget, og han kom da til den Slutning, at det var det Rigtigste, man kunde gjøre, at tage Lovforslaget, som det nu er; men jeg skal ganske roligt overlade dette til Alles Bedømmelse: — Jeg skal holde mig til hvad der ligger for og ikke indlade mig i Undersøgelse

af andre Ting, som der her ikke er Spørgsmaal om, og jeg vil da strax erklære, at det den ærede Rigsdagsmand, da Lovudkastet sidst var til Behandling her i Thinget, udtalte, at han kunde komme til, var jeg ogsaa villig til at gaae ind paa i Fællesudvalget, men naar nu den ærede Rigsdagsmand idag siger, at her have vi det liggende for, som han dengang udtalte, at han vilde kunne gaae ind paa, saa siger jeg, at her have vi det ikke liggende for. Den ærede Rigsdagsmand sagde dengang, at han vilde tage imod Lovforslaget, naar den høist beskattede Femtedeel kom til at vælge den mindre Halvdeel og de $\frac{4}{5}$ Dele den større Halvdeel, dette var den ærede Rigsdagsmands Ord; men det ligger ikke for her; thi her er ikke Tale om, at de $\frac{4}{5}$ skulle vælge den øvrige Deel, men her er Tale om, at samtlige Vælgere, inclusive den høist beskattede Femtedeel skulde vælge den større Halvdeel. Dette er noget ganske Andet. Det ene kunde jeg have gaaet ind paa; det Andet, det, som nu ligger for, kan jeg ikke gaae ind paa. Dette med Hensyn til den betydelige Forskel, der ligger mellem, hvad den ærede Rigsdagsmand kun vilde nøies med sidst, og hvad han idag roser saa stærkt og saa stærkt raader til at modtage. Naar den ærede Rigsdagsmand anfører, at vi alle ere gaaede ud fra, at Skatteydelsen skulde være et Grundlag ved nærværende Lov, saa veed jeg heller ikke, at dette kan fremsættes som nogen stærk Grund for at tage det foreliggende Forslag; thi det, at vi ville gjøre den større Skatteydelse den Indvæmmelse at dele samtlige Ydelser i to Halvdele, berettiger dog Ingen til at sige, at vi dermed have sagt, at vi ville tage hvilke som helst Deling af Skatteydelsen. Det er et stort Spring, som det ingenlunde er tjenligt at gjøre; man kan godt gaae ind paa en Deling i to ligestore Dele, uden dog at ville gjøre et saa stort Spring som en Deling i een Femtedeel og fire Femtedele. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at naar vi ikke ønskede den udbødte Valgret; ønskede, at Valgretten skulde vedblive at være indskrænket til de nærværende Vælgere, saa skulde vi have rettet vor Bestræbelse derpaa strax, da Lovforslaget kom ind, — da er det en af de Ting,